

Ferenczi Gábor
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: *2/5134*

Érkezett: 2011 MÁJ 09.

Írásbeli kérdés

Dr. Kövér László Úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Házsabály 91. § (1) bekezdése alapján kérdést kívánok intézni a Nemzeti Erőforrás Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium irányítójához

„Felül kívánja-e vizsgálni a kormány az elhibázott finnugor származáselméletet, illetve a magyar nyelv finnugor nyelvrokonságát?”

címmel.

A kérdésre írásbeli választ kérek!

Tisztelt Miniszter Úr!

2011. május 2-án és 3-án az alábbi napirend utáni felszólalásokat mondtam el azon felszólalás-sorozat részeként, melynek nem titkolt célja rávilágítani a magyarság eltítkolt, valódi történelmére, gazdag kultúránkra és hagyománykincsünkre.

„2011. május 2. Az elhibázott finnugor származáselmélet I. - „Nyelvében él a nemzet”

Tisztelt Honfitársaim!

Felszólalás-sorozatommal nem titkolt szándékom felkelteni az Önök érdeklődését gazdag történelmi, hagyomány- és kultúránkra, melynek ékköve az egyedülálló, nemzeti identitásunkat meghatározó, minden más nyelvtől markánsan elkülönülő magyar nyelv, melyre méltán lehetünk büszkék.

Nagyon igaz gróf Széchenyi István állítása, miszerint „nyelvében él a nemzet”, éppen ezért páratlan gazdagságú és logikájú nyelvünk és népünk eredetét szándékosan hamisították és hamisítják meg azok, akik a magyar nemzettest szétverésében voltak érdekelték és újjákovácsolásának megakadályozása a céljuk ma is.

A finnugor származáselmélet valótlanágát, aljas ránk erőltetését akkor értjük meg, ha először az annak kialakulásához vezető történelmi körülményeket vesszük szemügyre.

Az 1848-as Forradalom és Szabadságharc leverése után, miután a nemzetet fegyverrel derékba törték, legjobbjaikat kivégezték, a Habsburg uralom nekilátott a magyarság szellemi és kulturális

megtörésének is. Mindannyiunk előtt közismert a magyar oktatásban meghonosított és erőltetett származáselmélet, mely őseink finnugor mivoltát hangoztatja. Ezen elmélet kidolgozója két német származású nyelvész volt, Josef Budenz és Paul Hunsdorfer. A múlt században robbant ki az "ugor-török nyelvháború", melyben egyik oldalt Szentkatolnai Bálint Gábor és Vámbéry Ármin állt, velük szemben a Monarchiát kiszolgáló, sok esetben külföldi, és önjelölt, laikus kutató, élükön a már említett Paul Hunsdorferrel és Joseph Budenzzel. Sokat elárul Budenz magyar nyelv iránti elkötelezettségéről az a mondat, melyet Alquist finn nyelvésznek írt: „Az ember könnyen elveszíti a kedvét Magyarországon, ha olyan haszontalan dolgokkal foglalkozik, mint a magyar nemzet nyelvének kutatása.” A vitában Trefort Ágost Vallás- és Közoktatásügyi miniszter a hamis és erőltetett finnugor őstörténet ellen tiltakozó magyaroknak a kor szellemének megfelelően így válaszolt: "Tisztelem az urak álláspontját, nekem azonban -, mint miniszternek - az ország érdekeit kell nézmem, és ezért a külső tekintély szempontjából előnyösebb finnugor származás princípiumát fogadom el, mert nekünk nem ázsiai, hanem európai rokonokra van szükségünk. A kormány a jövőben csakis a tudomány ama képviselőit fogja támogatni, akik a finnugor eredet mellett törnek lándzsát."

Tisztelt Képviselőtársaim!

S ez így van mind a mai napig.

A magyar közvéleményben – ahogyan ezt A szkíta, hun, avar és magyar azonosságot bemutató felszólalásomban már felvázoltam - a hun hagyományokból kialakított nemzettudat élt, nagyon helyesen. Így kifejezetten rosszul fogadták az idegenek által kialakított új elméletet, mely sutba vágta mindazt, melyre a magyarság oly büszke volt, a valódi keleti származást, a szkíta örökséget.

Arany János „Az orthologusokra” című művében így ír:

„Kisütik, hogy a magyar nyelv
Nincs, nem is lesz, nem is volt
Ami új van benne mind rossz
Ami régi, az meg tót.”

Az 1850-as években elbocsájtottak minden korábbi kutatót, nyelvészt, történészt, helyüket német és cseh tudósokkal töltötték fel, s megindították azt a szellemi hadjáratot, féktelen rombolást, kulturális ámokfutást a magyar történelemben és őstörténet kutatásban, mely mind a mai napig tart és szétverte a magyar nemzeti büszkeséget. Tacitust idézve: "Jaj annak a népnek, akinek történelmét ellensége írja." A miénket már több mint egy évszázada ők írják. Az MTA fiókjaiban elrejtették krónikáinkat, szellemi betyárkodásnak nevezve minden más elméletet, így a helytelen finnugor-származás, melyet a finnek már régóta nem is tanítanak, valóságos szent tehén dogmává rögzült, még mindig szellemi inkvizíció és a publikálási lehetőség teljes megtiltása jár mindazoknak, akik bármilyen másfajta őstörténeti aspektust vallanak. Pedig nagyon kézenfekvő, hogy a magyarság és a magyar nyelv eredetét ott kell keresnünk, ahol olyan nyelvű, kultúrájú és megjelenésű emberek élnek, mint mi. Az antropológiai, régészeti és nyelvészeti bizonyítékok mind azt támasztják alá, hogy gyökereinket a török-szkíta népek között kell keresnünk.

2011. május 3. Az elhibázott finnugor származáselmélet II. - Halzsíros atyafiság vagy török-szkíta nyelvrokonság?

Tisztelt Országgyűlés!

Nehéz magyarságtudatról beszélni itt a Nemzet Templomában akkor, amikor a Fidesz-KDNP az MSZP nyomdokaiba lépve éppen azon magyarok ellen szándékozik fellépni, akikben még él a nemzetünk iránti felelősségtudat és a közösségért való tenni akarás.

Tisztelt Képviselőtársaim!

Előző felszólalásomban a finnugor származáselméletet megalapozó politikai vonatkozásokat vázoltam fel, melyek mindenki számára egyértelműsítik, hogy egy hazug propaganda áldozata lett nemcsak nyelvünk eredete, hanem nyelvünkkel együtt büszke magyar azonosságtudatunk is.

Tisztelt Honfitársaim!

A finnugor származás- és őshazaelmélet nyelvi rokonságra épített homályos eszme-futtatás csupán, melyre e tudományág művelői szerint sincs tárgyi bizonyíték, azaz régészeti lelet vagy írásos forrás, ami alátámasztaná. Ellentétben a magyarság keleti származásával, a szkíta öntudattal, melyet már számos genetikai vizsgálat, vagy épp a több ezer éves rovásírásunk is bizonyít.

Hajdú Péter nyelvész szerint: „A finnugor ősnnyelvet nem ismerjük, semmiféle írott emlékekkel – erre vonatkozólag – nem rendelkezünk és csak az áll módunkban, hogy a nyelvtudomány eredményeit felhasználva megpróbálunk rekonstruálni egy hipotetikus finnugor alapnyelvi szöveget.”

A finnugrizmus nyelvészeti cáfolatára rengeteg logikus, egyértelmű érvet lehet felsorolni, melyek közül idő híján csak néhány kiemelésére van lehetőségem.

A finnugor elmélet a mai napig is „körülbelül ezer” finnugor szóról beszél. Valójában az elfogadottan finnugor kapcsolatú szavak száma nem éri el az 500-at, ezek is teljesen rendszertelenül jelentkeznek egyes finnugor népecskék nyelvében. Észak-Norvégiától a Jenyiszejig szóródik szét ez az 500 szó, mintegy 10 különböző nyelvben.

Szókincsünk eredetének vizsgálatakor megállapítható: nem igaz, hogy kevesebb török eredetű szavunk lenne, mint finnugor. Éppen ellenkezőleg. A szóegyezések komoly kutatásának kezdete Vámbéry Ármin Magyar és török–tatar szóegyezések című tanulmányának megjelenése volt. Kiszely István A magyar nép őstörténete című művében az alábbi szócsoportokra osztja török eredetű szavainkat, melyekből több mint, 1750-et mutatott ki:

a hittel kapcsolatos szavaink

(Isten, ég, tündér, bűn, eskü, böjt, búcsú, egyház, gyón, erkölcs stb.)

családi elnevezéseink

(apa, anya, hűg)

színeink

(sárga, kék, piros)

állattartás és a növénytermesztés körébe tartozó szinte minden szavunk

(barom, bika, borjú, disznó, gyapjú, ír, karám, kecske, komondor, köpű, kos, kuvasz, ökör, ól, serte, teve, tinó, túró, tyúk, üdő, ürü; alma, arat, árok, árpa, borsó, búza, csűr, dara, dió, eke, gyom, gyümölcs, kender, kert, komló, kökény, körte, ocsú, orsó, öröl, tarló, tiló, torma, sarló, szór, som stb.)

borkultúrával kapcsolatos szinte minden szavunk:

(szőlő, bor, csiger, seprő, ászok, szűr stb.)

török eredetű állam- és közélet szempontjából használatos szavak:

(ál, bátor, bér, betű, bilincs, bíró, bocsát, boszorkány, búbáj, bő, bölcs, börtön, csata, csósz, érdem, gyaláz, gyanú, gyűlö, imád, ír, kín, koporsó, kölcsön, orvos, sereg, sír, tanács, tanú, telek, terem, tolmács, tor, tömény, törvény, úr, üdő, ünnep stb.)

A finnugristák a mintegy másfél százados török hódoltsággal próbálják igazolni, a rengeteg török eredetű szót és sajnos a jelentéselemzés eredményeit is a finnugor nyelvrokonság bizonyítékai közt szokták felsorolni. Ennek azonban ellentmond az, hogy nyelvünk szókészletének legősibb elemei tartoznak ide, mint a rokonságot, időjárást, állattartást, földművelést, hitvilágot kifejező szavaink.

A finnugristák szerint a nyelvi alaktani elemek átvételére a magyar nyelvben – amely az együttélés szorosabb fokára utalna – alig van példa... Ennek ellentmond, hogy a török, akár csak a magyar nyelv, mind a mai napig jellemzően agglutináló, azaz toldalékoló. Álljon itt példaként egy újtörök mondat, melyet saját fülemmel hallottam Törökországban, találják ki, mit jelent magyarul:

„Dzsebemben sok kücsük elma vár.”

A finnugor nyelvekkel alapvetően nyelvünk toldalékoló sajátossága alapján kapcsolnak össze bennünket, de – mint ahogy az előbbi példából is kiderül - ugyanez elmondható a török nyelvekről, sőt a japán nyelvről is. Érdekesség, hogy a nyelvtudomány ma már elismeri, hogy a lappok nyelvcserevel vették fel a jelenleg használt, a magyarhoz hasonló sajátosságokat felmutató nyelvüket. Szinte bizonyos, hogy a magyarságtól antropológiai szempontból alapvetően különböző, jellemzően skandináv vonásokkal bíró, többnyire szőke hajú és kék szemű finnek és észtek esetében is hasonló nyelvcsere történhetett.

Tisztelt Honfitársaim!

A finnugor őshaza- és származáselméletnek egyenesen ellentmond a magyar népi kultúra, a magyar mitológia, a magyar népmesék, a magyar népzene, a magyar népművészet elemeinek döntő része, valamint a régészeti leletek is.

A Habsburgok majd az őket követő elnyomók nemcsak velünk, magyarokkal bántak el, nemcsak a magyar nemzeti büszkeséget igyekeztek és igyekeznek ma is kiirtani, hanem a halzsíros atyafiság mottója alatt alacsonyították le a finn népet is. Azokat a derék finneket, akik példát mutatnak számunkra is civilizáltságukkal, gazdasági fejlettségükkel, de ami talán a legfontosabb, erős nemzettudatukkal és hazaszeretetükkel, mely egy büszke és erős nemzet alapja.

Az aljas és lealacsonyító „halzsíros atyafiságnál” többet ér az igazságon alapuló kölcsönös barátság. Rokonaink pedig a velünk nemcsak közös nyelvi, és kulturális, hanem embertani azonosságokat is felmutató török-szkíta népek, melynek magyar részről való hivatalos beismerése és elismerése még mindig várat magára.”

Kérdezem a Tisztelt Miniszter Urat, hogy a fent leírtak alapján felül kívánja-e vizsgálni a kormány az elhibázott finnugor származáselméletet, illetve a magyar nyelv finnugor nyelvrokonságát?”

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2011. május 9.

Tisztelettel:

Ferenczi Gábor
Jobbik